

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrske slovence.

PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto:

Doma 3 K.
v Ameriko 6 K.

Dobijo se
Novine, Marijin list i Kalendar Srca Jezusovoga pri
KLEKL JOŽEFI,
vpok. pleb. v Čerensovcih.
Georfild, Zalamegye. Naročnina i dopisi se tudi k tom
moro pošlati.

za naročnike Marijinoga lista, je Novin cena če
se jih od štirih več na eden naslov pošila, doma 2 K.
v Ameriko vsakom na njegov naslov . . . 5 K.
Cena ednoga falata je domá za naročnike Marijinoga
lista 4 filere, za nenaročnike 6 filerev.

Bog bije národe.

Hej, ka to gučite, či bi prej Bog bio, že konec napravo tomi boji. Tak sam čuo ne dolgo ednoga nesrečnoga nemáka gučati. Rávnó tak, kak je v sv. pismi: „Pravo je nespameten v srci svojem: Ne ga Bogá.“ Pa vnoči nespametni idejo za tem ednim ino bláz-nijo Bogá, ár ga ne razmijo. Tak mislijo ljudjé, ka je to največši bič boži, ka što imánje zgúbí, ka spádne v boji, ali merjé na posteli. Pa jas poznam ešče grozovitneši bič od toga, té je pa to, ka so ljudjé slepi pa glúhi grátali za božo pravico, pa nišče nešče pokore delati. To je te právi bič, šteri po vsem zemelskom trpljenji na mesto nebés zráven v pekeo pela.

Mladina se tepé po noči. Dečácje, dekličke, šteri ešče v ponavljajočo šolo hodijo, so do polnoči vu vési pa či boš starišom kaj pravo — „Naj idejo, siromacije, tak dosta trpijo.“

Ki so ostali vojácje, tistim je vse dopuščeno, „vej tak nede dolgo, pa do mogli notri iti.“

Či pokára što hčer, sinú, ženske, štera možá v boji má, právi ona: „Vsi nadnjega ido zdaj, ka nema očé, kí bi ga bráno.“

Ženske hodijo po krémáj, tá pelajo dek-le z sehom pa si dájo plačúvati z šmrklavcami, šterim se ešče z nosa cedí, záto, ka zdaj penéz dosta je. Pa prej to tudi „nikaj nej.“ Moški ido za trgovinov — pa što píta za poštenjé i bože, zapovedi, naj de samo možnja puna! „To tudi nikaj nej.“

Jaj tebi Korozaím, právi Jezúš, pokvarjenomi národi, šteri je ne spoz-nao svojega pozvánja. Jaj tebi národ, šteri si glúhi i slepi pa ne razmiš bože zapovedi več.

Kaj štéc što začne, vse je „nikaj nej.“ Eden drugoga so pa nikdár šče ne ljudje tak ostro sodili, kak rávno

zdaj v tom časi. Vsaki vidi smét v oki bližnjega, v svojem pa celoga stébla nišče nej. Se preganjajo, se odúrjavajo, so si nevoščéni. Zrok svoje nevole vsaki v drugom išče — ni koga ne, ki bi si premišlavao v srci pa pravo z razbojnikom nadesnici viséćim: „Midva vredno trpiva eta.“

Pa ne bode konca nevolam, ne bode konca boji, šče vékše nevole pa vékše nesreče nas čákajo, či ne spoznamo, ka smo vredni té kaštige. Bog je ne stári seri dedek, k šteromi vsaki tepeš lahko príde mír kodivat, liki strahoviten gospod nébe i zemle, šteri je po dúgom trpljenji zdaj goriz-digno bič svoj pa bije z njim, dokeč se ne bodo krváve skuzé vlevale z očih grešnikov.

Pravični do záto tudi trpeli, istina, da je pa pravičnim denéšnji čas nova, lepa prilika, ka si več pa bolše zas-lúžijo. Pravični so mirni, zadovolni z božov kaštigov tudi. Pravičnim kaštiga-ešče povékša mír srca, ár z njé spoz-najo, ka je Bog blúzi pa ka je líbi.

Bodimo takši. Prenášajmo z mirom srcá podani v božo sv. volo. Či smo grešili kda štéc v našem žítki, pravimo z razbojnikom „Jas vredno trpim eta.“ Či smo pa nikdár ne pregrešili — što je takši? — te se pa vesélmo, ár je Bog blúzi pa se veselí tistim, ki z spe-vanjem idejo v smrt za část njegovoga svétoga iména.

Zbogom zvonimi!

V Slovenskoj krajini je mučanje postalo. Zgúbile so cerkvice po dolinah in goráh svoje glásne govornike, budi-tele, zvače i tolažitele. Zvonov ne ga več. Ostao je većinoma, samo eden v vsakoj cerkvi, a ne te največši. V Soboti je ostao zato te največši kak je starinski spomin. Zvone iz sta-

rih časov so naime nehali povsod za spomin. Šteri so telikokrat jokali z nami, za tistimi smo mi tudi točili vrele suzé. Obvenčali smo je z rožami, naj ido opleteni od nas, kak so prišli ovenčani k nam. Pa so zdaj tudi regruti. Vso našo radost in žalost so oni glasili, oni naznanjali srcom čútećim. Če je gorelo, so silno zakričali: beži in gasi! Če se je čaren, točo, vihér noseč oblak prikázúvao: so z svojim glasom, kak močnim orožjom pokali v njega: odidi od nas! Če se poslovila dúšica draga od sveta, so milo zajokali: molite za njo! Če je zablodo, človek i razžalo svojega dobroga Boga, so trkali njemi na srce: o zbúdi se zbúdi, grešna dúša z spanja. Če se je Jezus pripravlaó, da bi prišo ovčice svoje blagoslavlat, so tiho in zadvotno zašepetnoli: Jezus je tú, molite ga. Zdaj nega jih več. Odišli so, dali smo je v dár, té ljúbceke našga srca materi predragoj, vogrskoj domovini. Dali smo je iz ljúbezni i dali smo je z vúpanjom. Za ljúbi svoj dom, naj se reši, smo je dali, i vúpamo se, ka se tudi reši, če mo vsi, vojaki in domači redno bogali najmilejši glas naših že nemih zvonov, tisti glas, šteroga so pošiljali do naših src, kda so nas k molitvi vabili.

V preminolih dnevah so odromali v kratkom časi vsi zvonovi slovenskih cerkvah. Nabiranje se je začelo na Go-ričkom i šlo dol na Ravensko in Do-lenko. V Beltincih je veliki zvon na maloga spadno, se razklao, i globoko v zemlo opičo. Glas je strahoviten bio, kak kda smrtno ranjeni zatuli.

— Na Tišini je ostali tužno napot-nico igrao ovim, kda so je pelali. Na veliki zvon so v slovo te reči napisali: *Za domovino te darújemo iz srca te žalújemo, Fárnikí tišinski.* Spomina vredno je, ka kda so pred 19 leti tei zvonovje prvič zadoneli, so z Tropovec Plahút Antona sinú, Jožefa spreváljati, pa zdaj

zdaj obolednjim rávnótoga očé sinú, Ivana.

Kda zbogom pravimo vsem našim milim zvonom, iz srca želemo i prosimo z rečmi, štere so v imeni črensovskih fárnikov bile v slovo na en njihov zvon spisane:

Prej mir ste glásili,
Zdaj smrt te trosili;
*Oj prite skor nazaj,
Presveti Križ nam daj,
Naznanjat blažen mir.*

Bojna.

Bolgarsko bojišče. Bolgari so zavzeli grško mesto *Kastorio* i sovražnike prek *Strume* reke zbili. Ravnotak so do rok dobili tudi visine i vesnice proti grčkomu pristanišči *Kavalla*. Srbi so nazaj dobili 1506 metrov visoko goro pri jezeri *Ostrovskom*, štero so njim prle Bolgari vzeli. — Egejskoga morja obrežje tlačijo že Bolgari.

Na francozkom bojišči so Francozi i Angleži ništerni meter napredovali. Veliki bojov ne bilo.

Na ruskom i türskom bojišči mir.

Na talijanskem bojišči mali napadi pri *Vipavi*, šteri so odbiti.

Zrak. Nemci so z uspehom metali bombe na London.

Talijanska vlada je Nemčiji boj napovedala aug. 28-ga. Za nas de k haski to zato, ka do nam Nemci pomagali *Talijana* zbiti iz *Primorskoga*.

Rumenija nam je boj naznanila. Dve leti je ta vlaška vlada čakala, se za neutralno držala, zdaj pa je med naše protivnike stopila. To je ravno tak judaško djanje, kakše je bilo pred poldrugom leti *Talijanskoga* orsaga. Rumenija je bila 30 let s nami združena; nam má dosta zahvaliti, zdaj pa je po tolvajskom proti nam orožje obrnola. Vúpamo se, da to nepoštenstvo zadobi vredno kaštigo. Nemci so včas na drugi den boj naznanili *Rumeniji*. Prve bitke so se že začnole na jžnom.

Dom i svet.

Nemčija. Prva nemška trgovska podvodna ladja „*Deutschland*“ je srečno priplavala nazaj v nemško pristanišče v *Bremen*. Na ladji, štera je pripelala raznotere bojnske priprave, je vse v redi *König* kapitani je čestitao sam casar i hallejsko vsenčelišče ga je za častnoga doktora imenúvalo.

Vladne odredbe. Vlada naša je odredila, da bo tovarne papirne prisilila, naj izdelajo zadosta papira. — Višešnji pov je dužen vsaki veškomi poglavarsti taki napraviti, ki od 400 plügov menje grúnta má; ki vekše zemljišče ma, more to vsako drugo soboto včniti.

Rusija. Rusija je za vatikanskoga poslanika imenúvala katoličanca *Hulewicz* *Kaziméra*.

Iz pisem naših vojakov.

Slovo od gračkih zvonov. Najperle jih s priserčnimi rečmi lepo pozdravlam, kak vrednika „*Novin* i *Marijinoga* *Lista*“ i se njim iz srca zahvalim, ka mi pošilate „*Novine*“. Z par rečmi sam napisao: Slovo od naših farnih zvonov.

Oh lübi zvonovi, lepo zvonite,
Zdaj vendar od nas vi slovo jemlete!
O lübi zvonovi, li zvonte lepo
I zovite lüdstvo vu hižo božo!

Oh lübi zvonovi, ste peli lepo,
Gda prišli so púšpek delit nam fermo;
Pač radostno bilo je njuvo oko,
Ste lübi zvonovi njim peli lepo.

Oh lübi zvonovi ste peli lepo,
Gda mešnik so nesli *Jezuša* telo,
Betežnomi dali pomoč so zadnjo,
Žnjov srečno bi prišel naj v sveto nebo.

Oh lübi zvonovi ste peli lepo,
Gda nesli na cintor so mojga očó,
Je skuznatno bilo te moje oko,
Al vi ste li itak donili lepo.

Al' gda so pa djali njih v hladno zemlo,
Zvonovi prelübi, ste peli lepo,
Ste zadnjipot vzeli te od njih slovo,
Da srečno bi prišli gor v sveto nebo.

Oh lübi zvonovi ste peli lepo,
In lüdstvo ste zvali vu hižo božo,
Da molit bi prišli naj *Jezuša* ta,
Ki mro je na križi za grehe sveta.

Oh lübi zvonovi ste peli lepo,
Gda mladi vojaki so šli vu bojno;
Tüd njim ste za peli za slovo lepo,
Naj zdravo, veselo vsi prido domo.

Oh lübi zvonovi, li zvonte lepo,
Slovenskih vojakov več ne de domo;
Krugle sovražne, oj, zadele so nje
Dúša pa v nebi je kak vesela že.

Zdaj je pa prišeo k nam prežalosten čas,
Kaj lübi zvonovi povržete nas,
Pridte za kratki čas oj pridte nazaj,
In zovite lüdstvo vu veseli kraj.

Jaz pa zdaj vzet morem svo slovo od vas,
Da začnejo štúki germeti vrh nas,
O zadnjipot zvonte, li zvonte lepo,
Pozdravte *Marijo*, *kralico* serčno.

Kuhar Jožef

z *Motovilec*, domobranec 3.
domb. črnovojniškoga pešp.

Pismo na bojišče.

Siromaki mirajoči vojaki! Nemo stvar mnogi bole pomilúje kak vas! Ali obrnimo se vkraj od teh zverin, štere v teh žalostnih dnevah še pijančivajo, nečistújejo, kradnejo, se gizdavijo, štere se niti zdaj ne genejo na smilenje i pobolšanje, kda vi v pústoj tújini zapúščeni od vsega zadnjo suzo točíte za mili dom i zadnji zdihlaj vašega potrtoga srca pošlete v pozdrav dragim domačim — pride za te nezahvalneže tudi den ločitve, šteroga se vresničijo *Gospodove* reči, ka de brez smilenja sodba tistoga, ki ne je bio smileni.

Nepozabimo pa, ka če je brezbriznost sama obsebi že tak grda nezahvalnost za mirajočega vojaka telo, kak strašna nelúbav je za njegovo dúšo. Sveta *Mati* cerkev nas vči na trientinskem občinskem zbori, ka si srečne smrti nišče ne more zaslužiti, nego posebna milost božja je k tomi potrebna, štero si človek sprositi more. Vnogo molitvih i dobrih del se more opraviti v stani posvečújoče milošče to je brez smrtnoga greha, samo tak je mogoče srečno vmreti. Pitamo zatem, je večina vojakov živela tak, ka bi si mogla to miloščo že sprositi? Jeli da ne? Ve znate, kakša je bila mladina većinoma! Znate, kak rada je molila i se prečiščavala! Znate, kakše guče je mela, kam je rada zahajala, kak se je v cerkvi obnašala, kak je ljúbila prepovedane reči i sovražila zapovedane. Znate to vse, pa čeravno so se vnogi strsnoli, većina je li ostala, kaj je bila, slaba trstika, z šterov veter sem tam maha, ne pa trdna pečina, od štere bi se volovi skúšnjav odbili. I ravno zato, da je ešče i zdaj tak slaba, je stalno, da nema sprošene posebne milošče za srečno zadnjo vüro i se more pogúbiti, če je ne zažobi. Brez milošče srečne smrti, pripravljene iti v večno skvarjenje, stojijo stojižeri vsaki den na bojišči i mirajo velikokrat na jezere. O strašna zadnja vüra! Se vam ne pomilijo ti jezere na pekel obsojeni? Vi njim lahko sprosíte, kaj so si oni ne: srečno smrt. Molite in obhajajte, zatajüjte se za mirajoče vojake, ka zadobijo srečno smrt, ki so si je dozdam ne zaslužili, — i takših je majveč. Kotrige iz bratovčine od *Marijine* sedmere radosti. Vsako nedelo molijo za mirajoče, oj pristopite k njej i pomagajte njim! Pomagajte mirajočim vojakom! Pomagajte! Pomagajte!

Glási.

Od naših vojakov. Mrtev je: *Martina* *Martin* z *Črenovec*, četovodja 3. dpp., lastnik 2 srebrnivi svetinji; vmro aug. 13-ga. Hodo je mine polagat z svojimi ljudimi po noči, v zarji se je vrno v svoje stanovanje i tam dolpočino pa zaspao. V spanji je vdarila med nje talijanska granata, njega i *Madjara* z *Debrecena* je vmorila, drugih šest pa ranila. Rane je ne meo na teli, slap granate ga je vmoro, kak naznanja pajdaš, desetnik *Buzetty* *Štefan*, ki milo žaltúje za svojim ednim slovenskim pajdašom. Zapústo je dovico i staro mater. Iz srca nam je žao za toga vrloga, junaškoga slovenskoga moža. — *Matjašec* *Janos* z *Vel. Polane*; povrgeo je ženo i troje dece; *Horvat* *Štefan* z *Male Polane*, stoječi v *Lendavskih Gorah*; zapústo je tužno dovico. Na znanje dao od obojega *Jaklin* *Jožef* z *Vel. Polane*, pešak 48. pp.; *Horvat* *Ferenc* od *Sv. Sebeštjana*; *Čeh* *Ferenc*

z Nedelice julija 29-ga, kak vojni duhovnik naznanjajo; povrgo je ženo i sedmero dece; *Mujdrica* Ludovik z Lendavskih gor, 22 let star mladenec, šteri je prineso malo pred smrtjov to žrtev, ka je skoro dopoldneva čakao na tešče i iskao duhovnika, naj se more spovedati i prečistiti. Žela se njemi je spunila. Zadnja reč njemi je bila pred smrtjov: Jezus, tebi zročim svojo dušo. Srce Jezusovo, bodi smileno tem pokojnim, pokaži njim svojo nezmerno lepo kraljestvo, njihove drage ostale pa krepko potolaži. *Vlovjen je: Horvat* Ivan iz Srednje Bistrice, *Törnar* Martin z Črensovec, *Gjuranec* Ferenc z Leskovčeca, *Granfol* Ferenc z Črnc, nadale *Žalig* Matjaš z Gančan, *Sraka* Štefan z Lipovec, *Gerič* Jožef z V. Polane, *Horvat* Štefan z Male Polane, *Klar* Ludovik z Ivanec, *Litrop* Ferenc z Renkovec i *Makoter* Štefan četovodja, kak naznanja Horvat Štefan poddesetnik 48 pp. *Ranjen je: Ferčak* Štefan z Ivanec, p. 48. pp.; *Tkalčič* Karol, z Štrigove, dbr. 20. dpp., *Bedič* Karol z Dolenc; streljen je skoz pleč aug. 17-ga, kak naznanja četovodja Roth Ludovik; *Mujdrica* Janoš, stražamester 48. pp. z Ganičan i *Dominko* Štefan, pešak 12 pp. z Trnja. Vsem skorajše ozdravljenje želemo.

Odbiti Rusi. Roth Ludovik četovodja 33. pp. nam naznanja ka so Rusi od 13 do 15-ga Augusta nezmerno strelbo meli, da bi predrli našo linijo. Na Veliko mešo so napadali. Ali kak je Dev. Marija pomogla naš mali šereg? Samo sedem je bilo mrtvih naših i 32 ranjenih, Rusov je pa vnožina zgrabljenih, mrtvih pa ranjenih je pa teliko bilo, da so celo noč jih ne mogli vkup znositi i obvezati. — Pri tom veselji so pa meli to žalost vendar, ka so se mogli posloviti od svojega vrloga vojaškoga duhovnika, *Stoviček* Alexandra, šteri so 23 mescov oskrbljavali njuve duše.

Ogenj je bio v Mlajtincih 23-ga augusta. Zgorele so štale zeta Talján Mihála. Stári Taljan je naime zajtra malo nikaj pio, potom prišeo domo, pa odhajajočoj hčeri pravao: „Več me tak ne boš vidla.“ Ona ne mislila nikaj hūda pa je odišla. Stári je pa v hižo predivo pa slamo prineseo pa to tam vužgao. Pohišstvo je zgorelo, pa vō je ne vdaro ogenj. Na to je šo v štalo pa tam násteo vužgao pa štalo zakleno. Násteo je zgorela, kravo pa telico dim zadávo, pa li ne štelo dale goreti. Te se je spravo v seno na štalaj do pojása pa je vužgao seno. Pa zdaj se njemi je te posrečilo. Kda je že on tūdi začno goreti, je kričao, naj ga vōpotégnejo. So ga. — Lūdję

so smileneši bili od njega nemáka, — so ga odpelali v Soboto v bolnišnico, kde je drugi dén od svojih rán mro. Nesrečen zet pa hči sta milūvanja vredniva.

Ostao je iz 31. domobrpp. esče *Bokan* Štefan z Dolnji Slaveč. šteroga so Rusi ne zgrabili. Pozdravlja srčno vse Slovence, posebno svoje stariše domače i ves rod. Jočič misli na svoje pajdaše šteri so prišli neprijateli v roke ali darūvali življenje za dom i prosi molitve za nje, za zmago i mir.

Od 48. pešpolka naznanjata *Kostric* Štefan z D. Bistrice i *Tratnjek* Štefan, ka je dosta naših Slovencev vlovljenih i mrtvih augusta 10, 11 i 12-ga. Imen ne naznanita. Mogoče, da so mnogi samo ranjeni i ne mrtvi pa tak prišli Rusom v roke. Rusi sami spoznajo, da so 1000 naših ranjenih nabrali vkup i v bolnišnice spravili. Zato naj nišče ne dvoji za volo svojega, če ne piše, naj moli goreče za njega, to pomaga, jedino to, mrtvim i živim.

Dragi luk. Štiri varašanke törjanske so na Brtalanovo predrago luk odavale v Soboti, nisterno glavičko mesto 1 K 20 f. za 6—8 K. oblast jih je prijela, na 40 K poštrofala, luk pa po določenoj najvišjoj ceni oddala.

Slovo vzemejo: *Žokš* Mihál z Kováčavec, pešak 76-ga pešpolka v Fehértemplom-i, ki ide zdaj štrtopot na bojišče, od svoje žene, decé, oče i matere, rodbina, botrine, občine. Vse prosi za odpuščenje; nadale od tretjerednikov i gradške fare; prosi prvo nedelo konči Očanaš molitve zasé. Prosi molitve, ve ide za tisti dom se vojskūvat, šterom živejo oprošeni, za obdržitev njuve vere; prosi molitve z pobolšanjom žitka, ovak nikaj ne valajo; prosi molitve, naj se vojáki v smrtnom grehi ne ločijo z sveta, šteri mreti moro; Rus pa Talijan samo telo zna moriti, nikak pa duše, to greh mori. Ta če se reši, vse je dobljeno. Za pokojnimi vi tūdi pridete, piše, ki molite za njé. Oj kak veselo bo z Marijov prebivati i dičiti presveto Trojstvo.

Trdni kak pečina. *Šimon* Štefan z Šúlinec, pešak 83. pp. naznanja, ka Rus skoro neprenehoma napada noč i dén, ali oni trdo stojijo kak pečina, vsaki napad odbijejo. Rusov nezmerno dosta leži mrtvih. Mili se njim to nebože ljudstvo; da pa ne morejo si pomagati, odbijati so je dužni da ne ga še mirú, po šterom tak vroče hrepenje. Naši slovenski listi jim pripomorejo k toj stálnosti i trdnosti, ár je v nedopovedljivoj meri tolažijo i krepijo, brez njih bi vnogi snao zdvojiti.

Blagoslávlanje dvojega križa. Na god sv. Števana, našega predobroga krala, je prč. g. *Tüll* Geza, pleb. gornjasinički na *Martinji* dva križa, narejeniva za 1100 kor. iz mramora, blagoslovo. Eden križ je dala postaviti na pokopališče občina, drugoga pa pred občino družina *Fartekova*. Na blagoslov je prišlo ogromno število ljudi, naj se veseli z dušami darovnikov, ki so velike hvale vredno odprli svoja srca na plemenito darovitost, kda so tak lepi, velepomembni spomin dali gorpostaviti v teh žalostnih časih Bogi na čast i dušam na tolažbo. Pri blagoslavljanji sta pomagala domačemi plebanoši cerkveni obred zvršiti *Kúhar* Alojz nedelski i Dr. *Lenaršič* Mirko, dolnjesečnički več. g. pleb. Celebrant je pri vsakom križi lepi, do dna duše segajoči govor držao. Pri križi za občino postavljenom je razlagao, ka je té križ za vés ognjišče i svetišče. Jezus gleda iz mesta toga celo ves Martinjo i gleda kaj delajo njeni prebivavci po noči i vudne. Gleda je i čuva je kak pastír ovce svoje. — Pri drugom, na pokopališče položenom je pa gučao od počinka, šteroga da križ, kak senca dreva trūdnomi potniki. Samo, ka se té pokoj sprositi more. Za srečno smrt se moliti more. Naslednje se zahvali do brotnikom za milodare, ki so posluli noli božji glas, šteri jih je na dobri nagibao, i so svoje milodare raj Bogi na čast i dušam na hasek obrnoli, kak v gizdo. — Potopljen v svete misli iz radostnim srcem je šo vsaki zadovoljno domo, ki se je vdeležo slavnosti.

Podignjeni mešni penezi. Esče pred bojom so prosili g. školniki našega višjega pastira, naj se penezi mešni podignejo, ka oni več dobijo za orgolanje. Prošnja njihova je poslunjena. Od 1-ga oktobra se more plačati za tiho mešo 2 k.; za popevano 5 k. (edna k. z teh školnikova, edna cerkvena); za slovesno (po nedelah na priliko) i za mešo z „Liberá“ 8 k.; (z teh 1 k 50 fil. školnikovo i ravnoteliko cerkveno). Zapomnimo ka se z temi penezi pa z nikšimi meša ne plača. Ki bi milošče šče plačati v meši dobljene, bi greh „simonije“ včino. Tei penezi so dar za duhovnika, naj more svoje duševne dužnosti spuniti, šteri je v Svetom Pismi zapovedani. Določi se pa té dár zato, naj skopost ne premoči duhovnike.

Pozdrav pošilajo slovenski ulanarje 6. p.: *Jančarič* Jožef z Noršinec, *Láposy* Alojz z Kroga, *Mekiš* Mirko od Sv. Jürja, *Legény* Ferenc z Noršinec, *Zankoč* Ferenc z Stefanovec vsem Slovencom posebno njihovim domačim, prosijo vseh molitve, ka de je presveto Srce Jezusovo pomagalo v toj strašnoj nevoli pa naj se molijo tūdi za tiste njuve

pačdaše šteri Boga i Bl. D. Marijo samo po preklinjanji poznajo; pošlejo 10 K na podporo našega dobrega čtenja, štero njim preveč trebe i je jako veseli; domobranci 20. dpp. Smolko Ivan z Beltinec, Špilak Stefan z Bratonec, Maučec Ivan z Gančan, Šaruga Ivan z Melinec, prosijo Novine, ka bi je tolažile v Voliniji. Prša Stefan četovodja z Ižekovec, Lehko Martin podd. z Trnja, Sršen Peter z Kobilja, Jerič Stefan z Gančan, Zad-ravec Jožef z Odranec, Šajnovič Anten z Ciganščka, Sutinjak Jožef podd. i Tomašič Stefan z Češenec, Luteršmit Matjaš z Rakičana, Horvat Stefan z Kutine, Dambovič Tomaž z Zlatara, vsem Slovencom od malega deteta začenši ki komaj govoriti zna, do sivoga starčega, ki po palčki hodi, vsem slovenskim duhovnikom i vsem ubogim vojakom želejo od Marije pomoč v njej vmajo vupanje, tolažbo pa v dobrom čtenji, šteromi na pomoč pošlejo 12 K 20 fl. Gjura Jožef, četovodja z D. Bistrice, Györkös Mihai z Gomilic Poss-gai Vince iz Muragárdonya vsem Slovencom i prosijo njihove molitvo da do mogli sovražnika potreti i krščansko vero obraniti pa srečno mreti; na podporo slovenskih listov pošlo 10 K. Smolko Martin z Beltinec, od zidarsko stotnije svojim domačim, vsem bratom i sestram škapulérské bratovčine, prosi njuve molitve za Marijine pomoč, se njoj zahvali, ka ga je gotove smrti rešila, kda ga je zemlja zasipala i za Marijine Liste pa Novine, šterim na pomoč pošlje 10 K.; Gjörök Janoš sanitecki desetnik, z Martjanec, starišom, tivarišicam i dečici slovenske králine, štera tak želno čakajo svoje domo duhovnikom slovenskim, prosi vseh molitve, naj se nečisti düh oblada, se grešniki povrnejo, ka hitrej pride blaženi mir, Ferčak Pavel z Ivanec, p. 48. pp. duhovniki i bogajanskim farnikom prosi spomin pri sv. meši na čast Bl. D. Mariji i Srei Jezušovami za sve vojake, posebno pokojne. Iz dna srca se zahvali Bl. D. Mariji, ga je smrti rešila i njej obeča, ka le njej veren sin po svetom življenji do hladuoga groba.

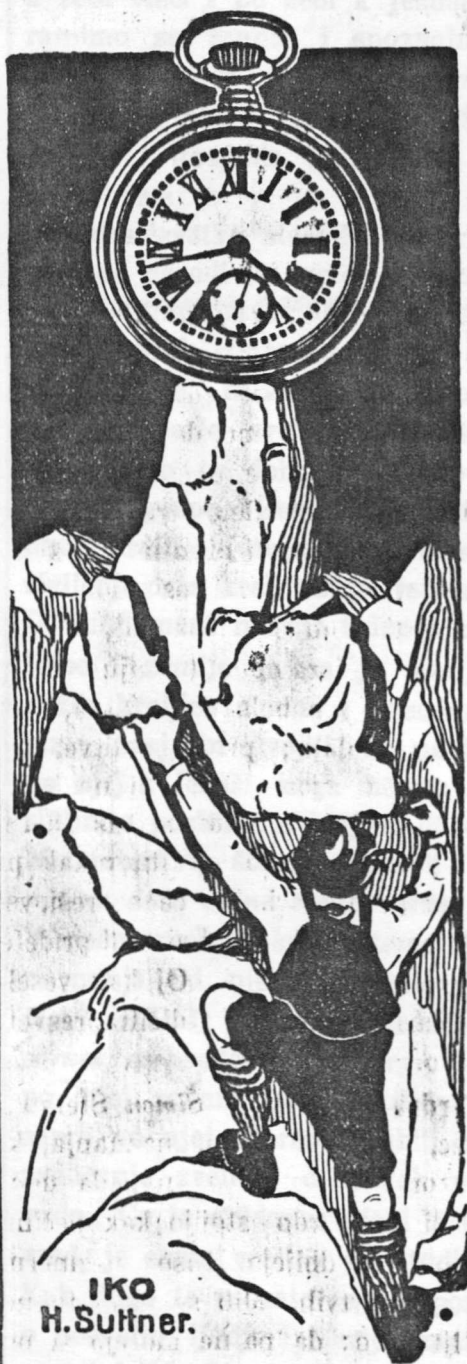
Dari na podporo Marijinoga Lista i Nevin: s Črensovec: koron: Cigan Ivan 4, Ritos Peter 2, Ritos Treza 2, Skafar Treza 2, Törnár Aga 2, Cigan Stefan 2, Tomec Jürj 2, Kovač Orsa 2, Salaj Ivan 2, Nerad Stefan 4, g. Tkalečka 2, Zver Kata 1, Smodiš Treza 1, Lutar Ana 2, Nerad Ivan 1, Mertik Jožef 2, Spielin Janoš 1, Tompa Martin 1, Marič Treza 1, Zelko Stefan 1.20, Rajtar Jožef 1, Horvat Martin Sabolov 1, Kozlar Marija 1, Čurič Ivana dovica 1, Kolar Kata 1, Törnár Matjaš 1.20, Markoja Marija 1, Kovač Peter 1, Žižek Jožef 1, Žerdin Martin 1, Horvat Ivan (Lešnjek) 1, Žalig Kata stara 1, Rös Ana 1, Krampaš Manka 1; filerov: Hanc Jožef 40, Hanc Marija 30, Marič Marija 80, Gabor Jožef 10, Gabor Ivan 20, Žalik Matjaš 20, Kavaš Marija 60, Rajtar Ana 60, Farkas Treza 20, Farkas Ana 20, Salaj Anton 80, Pucko Kata 20; nadale darovali koron: Horvat Ivan 6, Horvat Stefan 2, Horvat Mari 2, Plej Martina žena 2, Tompa Maria 2, Markoja Kata 2, Tompa Ivana žena 2, Gabor Jožef 1, Horvat Mihai 1, Salaj Stefan 1, Zelko Marka žena 1, Kozlar Treza 1, Zelko Mihai 1, Halasi Lajos 1, Raduha Marko 1, Salaj Stefana žena 2, Törnár Marko 2, Kelenc Matjaš 1, Žalig Stefana žena 4, Tkalec Martin 1, Hozjan Klara 1.20, Spielin Martin 1, Rös Martina žena 1, Zelko Stefan 1, Salaj Mihai 1, Denša Martin 1, Hajdinjak Agnes 2, Hajdinjak Matjaš 1, Kozlar Mihai 2, Gabor Maria 1, Nerad Treza 4, Kovač Janoš žena 1, Kustec Ivan 2, Plej Jožefa žena 4, Žižek Marko 2, Žižek Matjaš 1, Kelenc Peter 1, Ůtroša Mari 1.10, Žižek Bara 1, Nerad Kata 1, Ůtroša Marija 2, Zelko Ana 1, Gabor Jo-

žef 2, Gabor Franc 1, Čurič Martina žena 2, Kovač Ivana dovica 1, Žunič Ivan 1, Žunič Marka žena 1, Vučko Treza 1, Halász Jožef 4, Kelenc Ivana žena 1, Horvat Stefan 2, Kozlar Marka žena 1, Jerebič Ivan 1, Božek Magda 2, Kollar Janoš žena 1, Rös Matjaš 2, Gabor Bara 2, Gabor Stefana žena 2, Bohnec Martin 1, Kustec Mihai 1, Tompa Matjaš 1, Gabor Ivan 2, Kolenko Martina žena 1.40, Mataic Janoš žena 1, Mataič Treza 1, Zelko Treza 1, Heinclin Ferenc žena 1, Heinclin Maria 1, Halász Martin 1, Glavač Magda 1, Ritlop Stefana žena 2, Salaj Kristina 1, Žižek Marija 1, Kolenko Stefan 1, Kolenko Ana 1, Lutar Peter 2, Zelko Geta 1, Nerad Ivana žena 1, Karoli Ivana žena 2. filerov: Zelko Marija 60, Hozjan Stefan 40, Gabor Martin, Žalig Martin, Matjašec Ana vsaki 20, Kolenko Mihai 40, Horvat Ivan 50, Franc Stefan 50, Horvat Stefan 60, Ritlop Ivan 40, Markoja Anton i Kolenko Ivan, vsaki 50, Mataič Roza 40, Gjörök Jožef 50, Gjörök Kata 60, Grah Lena 40, Sabotin Treza 40, Žižek Matjaš 20, Heinclin Marija 30, Hozjan Ivan 30, Markoja Bara 40, Kozlar Ivan 80, Hebar Magda 20, Brnjak Ana 32, Horvat Janoš žena 20, Hozjan Ivan, Hozjan Martin, Bohnec Orsa, Zemlič Alojz, Franc Ivan, vsaki 40, Horvat Jožef 60, Hozjan Ana 60, Gabor Martin 20, Franc Orža 60. — Z Grabrovnika Belovič Marko 2 K. (Prle izostalo.) Bog plati. (Dale.)

Svetki življenja so rojstni den, firma, zdavanje, službeni jubilej, srebrno, zlato gostovanje itd. itd. kak i letni svetki, novo leto, vüzem, božič, risali. Té dni radi razveselujemo svoje sorodnike, prijatelje in poznanke s kakšim lepim darom. Pri zabiranji moramo paziti, ka na napravimo tistomi s svojim darom trejno veselje, s tem tüdl sebi spravimo čast. Zavolo toga ne kúpüjmo nikdar božnoga bazarskoga blaga, nego naročüjino darila iz stare renomirane tordke H. Suttner, v Ljubljani št. 945. V bogato ilustriranom ceniki, šteroga si naj vsakši po dopisnici naroči, najdemo prekrasna darila po najnižji joj ceni; zlatnino in srebrnino, jedilno orodje, razno opravo za stol, vüre, verižice, dragocenosti, križece, cecva, škapulere, amanete, stoječe vüre z raspjetjom, in podobna darila, štera se posebno na svetke rabijo.

Pošta.

Gjuranec Ferenc žena. Leskovčec. Stálen glas je prišo, da je vaš mož v Rusiji. **Mihalič Mihai. Večeslavel. št. 183.** Od vašega sina, Jožefa, je té glas prišo, da je l. 1915. jan. 28-ga premino. Je mrtev, ali zgrábljen, se dozda ne da dognati. Brščas je samo vlovljen. Če več zvedim, vam naznanim.

IKO
H. Suttner.

Nedosegljivo

visoko nad konkurenčnim blagom stojijo Suttnerove vüre, po kakovosti, zanesljivosti, lepoti in ceni, svetovna razpošiljalnica vür H. Suttner zato ka ima lastno tovarno vür v Švici in zato iz prve roke prez dobička prekúpuvalcov pošilja svojim odjemalcem.

Mnogi hvalijo in prosijo vüre:

St. 600.	Radium žepna vüra vnoči svetl.	6.40 K
410.	Nikel anker Roskopf vüra . . .	4.10 "
719.	Srebrna remontoar vüra . . .	7.80 "
706.	Roskopf vüra, kolesje v kamenji . . .	5.90 "
449.	Roskopf vüra, dva pokrova . . .	7.20 "
518.	Tenka kavalarska vüra, nikel . . .	7.50 "
720.	Srebrna remontoar vüra . . .	9.70 "
758.	Srebrna remontoar vüra 6 rub. . .	14.— "
748.	Srebrna remontoar vüra dvoje pokrivala	13.50 "
513.	Nikel tula vüra dva pokrova . . .	9.80 "
712.	Nikel „IKO“ vüra 15 rubisov . . .	14.— "
519.	Srebrna tenka kavalarska vüra . . .	17.50 "
776.	Srebrna „IKO“ vüro dva pokrova . . .	33.— "
1528.	Srebrna „Zenith“ vüro, dva pokr. . .	64.— "
804.	Srebrna vüra za gospe 6 rub. . .	9.50 "
709.	Srebrna vüra za gospe dva pokr. . .	15.— "
1544.	Kožnata narokvica z vürov . . .	10.50 "
1545.	Kožnata narokvica s srebrnov vürov	32.— "
89.	Double zlati lancek	5.90 "
2318.	Masivni srebrni lancek	5.50 "
1450.	Pakfongova verižica K 2-80 nikel . . .	1.— "
916.	Srebrni lancek masiven	3.20 "
907.	Srebrna športna verižica	12.50 "
423.	Niklna športna verižica	1.75 "
845.	74 kar. zlata verižica	32.— "
919.	Srebrni privesek, „kraljevska podoba“	2.— "
257.	Srebrni privesek „Vojna ladja“ . . .	3.80 "
284.	Srebrni privesek	1.10 "
264.	Srebrni privesek „bojna“	3.80 "
213.	Srebrni prstan z kamnom	1.40 "
183.	14 karatni zlatvi prstan	12.50 "
1203.	Dobra būdilka	3.50 "

Vsaka vüra je točno repasirana. Razposiljater po povzetji ali če se penazi naprej pošljiyo.

Velika izbira nakita, daril v krasnim ceniki šteroga dobi vsakši zastnoj in franko, če ga zahteva, ka se ne vidi, se zamenja, ali pa pošljimo penaze nazaj!

H. Suttner samo v **Ljubljani št. 945.**

Tvrška nema podržnice. Lastna tovarna vür v Švici. — Znamka „IKO“ svetovnaznana!